

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

Polish Biogas Association

Randy M. Mott
Vice President Polish Biogas Association
c/o
CEERES Sp. zo.o.
ul. Postępu 1
02-676 Warszawa

Warszawa, 29 stycznia 2014 roku

Janusz Piechociński

Wicepremier

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Plac Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa

Szanowny Panie Premierze/Szanowna Pani Prezes,

Projekt ustawy o Odnawialnych Źródłach Energii opublikowany w listopadzie 2013 będzie miał poważne problemy z dostosowaniem się do wytycznych w kwestii pomocy publicznej i tym samym zostanie odrzucony przez Komisję Europejską. Brak korekty ujawnionych niedociągnięć będzie oznaczać dla Komisji, że projekt ustawy jest niezgodny z Traktatem Europejskim, a proces notyfikacji w Brukseli będzie trwać dwa lata lub dłużej¹. Przez cały ten okres, funkcjonujący program Zielonych Certyfikatów i opłat zastępczych będzie niezgodny z prawem UE jako niezatwierdzona pomoc publiczna. Może to spowodować całkowite załamanie sektora energetycznego² a jednostkowa sprawa skierowana do sądu może spowodować orzeczenie w sprawie całej branży.

---

¹ Opiera się to na przeglądzie okresu, w którym Komisja podjęła badanie przypadków systemów OZE Słowenii i Rumunii (obie miały mniejsze problemy w projektach ustaw niż Polska ma tej chwili). Decyzja Komisji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Słowenię w ramach przepisów o kwalifikowanych producentach energii - sprawa nr C 7/2005 (2005 do 2007), decyzja Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. Pomoc państwa-RO, zielone certyfikaty dla promowania energii ze źródeł odnawialnych - C (2011) 4938, SA. 33134 2011 / N (2009-2011).

² Zobacz Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów (C-279/08 P), 08 września 2011 (NOx). Dotyczy opłat zastępczych, patrz: decyzja Komisji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie programu pomocy państwa przyznanej przez Słowenię w ramach przepisów o kwalifikowanych producentach energii - sprawa nr C 7/2005, par

"Wyrównawcze" przepisy dla zielonych certyfikatów powinny zostać wprowadzone bezpośrednio w celu ochrony całego systemu i stanowić zabezpieczenie post hoc. Wszystkie zaplanowane procedury takie jak aukcje i problemy wymienione poniżej powinny zostać usunięte z ustawy w celu stworzenia "czystej wersji", która mogłaby być łatwo zatwierdzona w Brukseli. Dodatkowe zapisy powinny być omawiane tylko po zatwierdzeniu podstawowej wersji.

1. Cena referencyjna zależna od technologii.

Współspalanie jest szeroko stosowane, znajduje się w kategorii, w której cena referencyjna nie ma nic wspólnego z rzeczywistymi kosztami wytworzenia. Istniejące obiekty, w tym te, które stosują współspalanie, w ramach proponowanego prawa, mają stosować cenę referencyjną do aukcji w wysokości średniej wartości zielonego certyfikatu dla 2001-2012. Jak na ironię jest to okres zanim wartość zielonego certyfikatu została zaniżona właśnie przez współspalanie. Cena ta nie ma odniesienia w ogóle do rzeczywistego kosztu wytworzenia energii. Inne źródła energii odnawialnej, które zostaną uruchomione w przyszłości mają się odwoływać do rzeczywistych kosztów produkcji energii określonych przez Instytut Energii Odnawialnej z danych zgromadzonych w lecie 2013 roku.

Rzeczywisty koszt współspalania jest dość skromny. Instytut Energetyki Odnawialnej, którego dane zostały użyte przez Ministerstwo Gospodarki w celu zweryfikowania kosztów wytworzenia energii odnawialnej w różnych technologiach, zauważył, że współspalanie zapewne nie wymaga rządowego wsparcia lub tylko 13% pełnej wartości certyfikatów (w bardzo krótkim terminie w okresie amortyzacji)³. To przekłada się na współczynnik korekcyjny na poziomie 0,13 dla zwrotu w ciągu pięciu lat pełnej inwestycji! Tak więc równe warunki konkurencji dla różnych technologii energii odnawialnych spowodowałyby, że współspalanie otrzymywałoby niskie wsparcie w stosunku do innych technologii, w oparciu o ilość proporcjonalną subwencji wymaganej w celu wywołania inwestycji w otwartym rynku. Wsparcie dla współspalania musi być oparte na rzeczywistych kosztach, nie na średniej rynkowej wartości certyfikatów. Dodatkowo cena energii dla współspalania powinna być prawie taka sama, jak ceny energii konwencjonalnej, bez dopłat.

---

69 powołując sprawę N 161/04 - Portugalia (Dz.U. C 250 z 8.10.2005, str. 9).; Wyrok 2 lipca 1974 w sprawie C 173/73, Włochy przeciwko Komisji, wyrok z 22 marca 1997 w sprawie C-78/79, Steinike przeciwko Republice Federalnej Niemiec. Zielone certyfikaty, zobacz pomoc państwa SA. 33134 2011 / N - RO, Zielone certyfikaty dla promowania energii ze źródeł odnawialnych, C (2011) 4938, 13 lipca 2011, C (2001) 3267 wersja ostateczna, pomoc państwa nr N 504/2000 - Wielka Brytania Obowiązek OZE i dotacje kapitałowe dla technologii odnawialnych, 28 listopada 2001. Artykuł 108 (3) wyraźnie stwierdza: "**Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy**" (podkreślenie własne). Pomoc państwa, która odbywa się bez powiadomienia jest nielegalna i musi zostać odzyskana od beneficjentów. Zobacz CELF sprawy (C-199/06), 12 lutego 2008. Ten rodzaj konsekwencji został omówiony przy okazji certyfikatów za kogenerację przed Parlamentarną komisją w grudniu 2013 (został odwołany bez wyjaśnienia).

³ Zobacz Instytut Energetyki Odnawialnej, Ocena skutków ekonomicznych utrzymania wsparcia dla technologii współspalania węgla z biomasą: aktualizacja raportu (ocena skutków gospodarczych utrzymania wsparcia dla technologii współspalania węgla i biomasy: Raport aktualizacja) (marzec 2013), str.22.

2. Dyskryminacja biogazowni powyżej 1 MW

Arbitralne rozróżnienie pomiędzy biogazowniami przekraczającymi i poniżej 1 MW mocy zainstalowanej jest również niezgodne z prawem europejskim. Większość istniejących i planowanych projektów biogazowych w Polsce to ponad 1 MW. Problem musi być oceniany w świetle ogólnej zasady równego traktowania, tak jak w artykule 6 Traktatu o Unii Europejskiej i artykułów 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej [("Karty")].

W sprawie C-195/12, Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA przeciwko regionowi Walonii, Europejski Trybunał Sprawiedliwości, 26 września 2013 r., Europejski Trybunał ustalił, że państwa członkowskie nie mogą dyskryminować pokrewnych technologii poprzez arbitralne decyzje (przypadek ten dotyczył kogeneracji, która nie była wysokowydajna). Wsparcie odnawialnych źródeł energii zgodnie z prawem europejskim "musi przestrzegać zasady równego traktowania i niedyskryminowania określonej w szczególności w artykułach 20 i 21 Karty (zob. wyrok w sprawie C 401/11 Soukupová [2013] s. I 0000, pkt. 28)". Nie ma żadnych podstaw prawnych lub technicznych aby rozróżniać biogazownie o typowych mocach zainstalowanych, które już okazały się sprawnym modelem finansowym.

Cele polityki wsparcia małej i rozproszonej energetyki z pewnością byłyby łatwiejsze do osiągnięcia, poprzez zakwalifikowanie do nich biogazowni do 2 MW. Technologie, które zakłada się jako dominujące źródło energii w systemie dużych aukcji niemożliwe są do realizacji w skali 2-5 MW. Nic nie zostanie osiągnięte przez wprowadzenie dyskryminującego rozróżnienia w projekcie ustawy.

3. Nadmierny poziom wsparcia dla istniejących obiektów współspalania

Obiekty prowadzące współspalanie będą nadal kwalifikować się do otrzymania wsparcia w wysokości połowy wartości zielonego certyfikatu z MWh, co jest rażąco nieproporcjonalne w stosunku do kosztów uzyskania (kształtuje się na poziomie 0,13 lub niższym). Patrz punkt 1 powyżej. Zapewnienie kilkukrotnie wyższego wsparcia dla technologii współspalania wyraźnie narusza wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy publicznej na ochronę środowiska dotyczące nadmiernego wsparcia:

*"Jak wynika z pkt 59 ustęp 1, wytycznych w sprawie ochrony środowiska, państwa członkowskie mogą zrekomensować różnicę między kosztami produkcji energii ze źródeł odnawialnych a ceną rynkową danej energii. Tak więc, **wsparcie może odnosić się jedynie do dodatkowych kosztów produkcji przyjaznej dla środowiska produkcji energii elektrycznej w stosunku do kosztów produkcji energii w oparciu o konwencjonalne źródła energii**".* Przytoczona decyzja Komisji Europejskiej z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy publicznej przyznanej przez Słowenię w ramach przepisów o wykwalifikowanych producentach energii - sprawa nr C 7/2005, ust. 85.

W związku z powyższym należy jasno stwierdzić, że Komisja nigdy nie zatwierdzi podstawowej struktury projektu ustawy zaproponowanej we wrześniu 2013 roku tym bardziej, że w chwili obecnej już bada, czy aktualny system wsparcia dla współspalania stanowi "niezgodną pomoc"⁴.

4. Arbitralne wykluczenia podobnych substratów

Projekt ustawy dopuszcza obecny system specyfikacji produktów spożywczych jakie mają być przetwarzane w "biogazowniach rolniczych", ale nie zezwala na wykorzystanie tego samego materiału do przetworzenia, jeśli pochodzi on z gospodarstwa domowego lub restauracji. Definicja "biogazu rolniczego" w obecnej i proponowanej ustawie została zinterpretowana przez URE odnośnie specyfikacji produktów od producentów żywności, jak również produktów spożywczych dostępnych na rynku. Mimo to, te same materiały są poza definicją, jeżeli pochodzą z gospodarstw domowych lub restauracji. To jest dyskryminacja tego samego materiału bez uzasadnienia lub logiki, co stanowi naruszenie zasad traktatu europejskiego o równym traktowaniu.

Braki te są bardzo widoczne i odzwierciedlają fakt, że nikt w polskim rządzie nie zadał sobie trudu przeprowadzenia jakiegokolwiek przeglądu zgodności projektu ustawy z przepisami dotyczącymi konkurencji UE⁵. Konieczne jest, aby te zagadnienia zostały rozumnie i w pełni omówione publicznie, aby zapewnić zarówno przejrzystość całego procesu i dokładności wyników.

Z wyrazami szacunku,

Randy M. Mott

Vice President Polish Biogas Association

---

⁴ Pomoc, która została uznana za niezgodną musi zostać odzyskana od beneficjenta. Obwieszczenie Komisji, w sprawie zapewnienia skutecznego wykonania decyzji Komisji, nakazujących państwom członkowskim odzyskanie przyznanej bezprawnie i niezgodnej pomocy publicznej, (2007 / C 272/05). *"Istotne dla integralności systemu pomocy publicznej jest to aby decyzje Komisji nakazujących państwom członkowskim odzyskanie przyznanej bezprawnie pomocy publicznej, (zwane dalej "decyzjami o windykacji") wykonywane były w sposób skuteczny i natychmiastowy."* Id. par. 3. Artykuł 14 (3) rozporządzenia proceduralnego stanowi, że "windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że pozwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji." Id. par. 11, powołując się na rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania artykułu 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1).

⁵ Proponowane wytyczne z grudnia 2013 w dalszym ciągu są weryfikowane, ale także wyklucza zatwierdzenie projektu ustawy co do problemów opisanych tutaj. Księga usług Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji zawiera projekt wytycznych w sprawie ochrony środowiska i pomoc energetyce na lata 2014-2020, str. 36, uwaga 57, str. 38, ust. 128, str. 40, uwaga 65.